

CRÒNICA DE LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS

FILÀ CIDS

2023

Any commemoratiu. Un any on la unió i la germanor s'ha fet evident.

Els estímuls sonors formen part del nostre patrimoni cultural i no existirien desfilades sense les músiques que ens acompanyen. Una Filà sense música mancaria de parts de si.

La Festa és sentiment, tradició i història. La Festa és música, color i primavera. És composició. Ens identifica, ens uneix i ens fa família. És un ritual festiu d'integració i d'identitat col·lectiva, de reafirmació d'unitat i de pertinença.

Ací comença tot, en sentir-nos un, en sentir-nos tribu i llinatge davant una manera de viure la Festa, de sentir-la i de viure-la. És una manera de compondre, una manera de fer Festa amb els elements que identifiquen la música i que, alhora, identifiquen la Filà Cids. Ritme, harmonia i melodia; timbre, textura, dinàmica i forma són els ingredients que aglutinen una composició musical, però també són els elements que donen vida a un any fester i musical únic. La commemoració del vincle entre La Unió Musical d'Atzeneta d'Albaida i la Filà Cids, 50 aniversari "Fent Festa Junts".

DINÀMICA Força de la composició musical***Dissabte, 11 de març de 2023. Concert Commemoratiu “Fent Festa Junts” 50 Aniversari germanor Unió Musical d’Atzeneta d’Albaida i Filà Cids 1973-2023***

Un xicotet rebombori es va generant a les portes del Teatre Calderón. Poc abans de les 19.00 hores de la vesprada del dissabte 11 de març, l'aldarull presagia la quantitat de persones que aquesta vesprada no sols venen a escoltar marxes i pasdobles, sinó que, a més, participen de manera solidària amb SOLC, l'Associació per al Suport i el Tractament del Càncer, una de les entitats més importants de la nostra societat alcoiana i amb la qual cal demostrar el compromís social de la nostra entitat festera.

A les portes del teatre es perceben les ganes de sentir Festa, d'escoltar acords i moviments, tradició i modernitat lligada entre els membres d'una banda tan nostra com nosaltres ho estem a ella. Les veus, els murmuris, els rogllets fent barcella i els últims comentaris mentre seiem, anticipen l'expectació per escoltar la cirereta final del concert.

No sols Cids acudeixen a l'esdeveniment sinó amics, companys i familiars, germans de Festa, que ens hi volen acompanyar al nostre primer dia de commemoració: 50 anys es diuen prompte. Són moltes les vivències compartides amb aquests companys de viatge. La banda de la Unió Musical d’Atzeneta d’Albaida és molt més que afició: és vocació, passió, coneixement musical que des de 1973 influeix profundament en la Filà Cids. Nosaltres els reconeixem amb gran respecte i ambdós entitats generem un espai comú de trobada, goig i admiració mútua.

El teatre està ple, de gom a gom, i quan la banda es posiciona en l'escenari, el silenci, el respecte, ho inunda tot. Pasdobles i marxes que formen part de la nostra història junts, comencen a sonar. Des d’”Apòstol Poeta” de Jose María Ferrero a “Zoraidamir” de José Pérez Vilaplana, passant per “Llegenda” de Francisco Valor Llorens i com no, “Tino Herrera” d’Amando Blanquer Ponsoda, abans de l'esperada estrena d’”Al-Qambitur” (Senyor del

Benicadell) de Ramón García i Soler, marxa commemorativa del 50 aniversari, inspirada en el personatge que ens dona nom com a Filà i imbuïda per les marxes que més ens identifiquen. La marxa cristiana sona i a la seua fi queda l'èxit a les butaques. El so dels aplaudiments així ho aferma.

A més de la marxa que especialment ens acompanyarà aquest any, dos fets marcaran aquesta commemoració. D'una banda, el reconeixement als tres membres que continuen en actiu en l'Unió Musical d'Atzeneta d'Albaida des que n'iniciàrem la col·laboració: Isidro Durà Nacher, Antonio García Asos, "Toni", i Carlos Sanjuan Nacher, el "tío Carlos", que per qüestions de salut no ens acompanya hui. Malauradament el "tío Carlos" ens deixarà aquesta mateixa nit als 89 anys, encara que sempre romandrà en la nostra memòria amb els seus inseparables plats.

D'altra, Silvia Gómez Maestro, festeria Cid i directora de l'himne de Festes d'aquest 2023 ens dirigeix per primera vegada. Dirigeix amb emoció la banda i un auditori que anhela l'arribada de la trilogia festeria.

La celebració no acaba ací. Després del concert, membres de la filà, acompanyants, músics de la banda i amics, segellem l'agermanament en un multitudinari sopar en el restaurant LAHIDRO (Sercotel Ciutat d'Alcoi) on amb l'ànima, els oïts i les panxes plenes ens deixem assetjar per la música, l'exaltació de l'amistat i, sobretot, de la Festa.

TIMBRE El color musical capaç d'evocar sensacions

Diumenge, 9 d'abril de 2023. Glòria Major

Amaneix un esplèndid diumenge de Glòria. Les primeres llums auguren la vistositat de l'anunci fester, la proclama d'una trilogia que ja veiem més a prop.

A les 8.00 h. del matí la seu de la Filà és un formiguer de gent amb més fam de Festa que d'espencat. L'augment considerable de membres festers es fa patent, taules plenes de somriures, xarrades i ganes, moltes ganes de veure al carrer els nostres representants en el dia de hui, Isabel Navajas Bonilla i Sergio Tortosa Fuentes.

Vestir-los és un ritual, un acte simbòlic que ens fa combregar amb ells. Els més íntims inicien la litúrgia. La nostra primera "gloriera" major darrere de la mampara. El nostre "gloriero" de l'Hospital a pèl. Primer, les malles... Ja estan posades. Isabel ix de darrere de la mampara negra, i mostra brodat el seu nom a les parts nobles. "*Hui és 'gloriera' fins al cul!*" Sabates, túnica i cinturó. El brindis segella els bons desitjos del dia que comparteixen. Hui, de nou, disseny complet en femení i masculí prendran els carrers en avançada festera.

Ens sorprén a tots el detall de la "gloriera" major. A l'esmorzar, ens ofrena als presents una boina verda. Recupera el bonet que Guarinos va dissenyar per a nosaltres en els actes oficiosos i que, pràcticament, havia desaparegut. En desús per diverses raons, la boina, símbol d'avantguardisme popular, present en la imatge icònica en blanc i negre del nostre "Kasike" i els seus amics, a les portes de Santa María, torna a fer-se present. La marea verda ha despertat.

Des d'aquest moment els Cids ens fem omnipresents. "*Es nota, se sent, els Cids ja estem presents!*".

A les portes de la nostra seu, una magnífica traca acomiada els nostres gloriers. Acompanyats per tots però, ahora sols, per a representar-nos davant d'un Alcoi expectant. Isabel Navajas Bonilla des de la Plaça d'Espanya, a les ordres del Sergent Cristià, Jordi Seguí Orejuela, desfila pels carrers d'Alcoi amb el seu ampli somriure i el seu orgull Cid. Sergio Tortosa Fuentes pregon a les festes als nostres majors, a la Residència Assistida Mariola, al Preventori i a l'Hogar San José, homenatja amb la seua altura i presència, a aquells i aquelles que temps enrere van ser part fonamental en la construcció de les nostres Festes de Moros i Cristians.

Finalitzades les desfilades, acompanyem els nostres flamants gloriats en cercavila de tornada a la nostra seu per a degustar les viandes preparades i celebrar l'èxit del matí.

TEXTURA Relació entre les línies musicals

Dijous 13 d'abril de 2023. "Entraeta del Montepio"

Cent setanta-dos dies fa ja. Cent setanta-dos, des que la benivolguda banda d'Atzeneta ens va acompanyar pels carrers. Cent setanta-dos dies des de l'últim Mig Any que va calmar les nostres ànsies de Festa.

Rubén, el nostre recentment estrenat conserge, ens ha preparat el sopar, a pressa a pressa, no es faça tard. Engolim mentre comptem els minuts per a tornar a desfilat pels nostres carrers. Moments d'espera davant "Manolo" i repartiment de mocadors rojos amb el logo commemoratiu del 50 aniversari. Coordinats els Cids amb els colls encarnats, anem prenent posicions. Va bé el mocador, comença a notar-se "l'airuset" alcoià que la nit ens ofrena.

23.00 h. Banda preparada, i algun "nervioset" amb ganes de formar. Sembla que els Abencerrajes no avancen, que com a bons moros s'ho prenen amb calma. La banda puntual fa sonar el bombo a les 23.10 h. Arranquem. Això ja no hi ha qui ho pare. Els compassos de "Tino Herrera" omplin País Valencià. Nombroses esquadres demostren les ganes de prendre els carrers.

A l'altura del Jardí dels Reis Mags una nova fita marcarà la nit. La banda fa sonar "Al Qambitur", al carrer per primera vegada. Partitura i festers Cids units ja per a sempre.

TIMBRE Color musical capaç d'evocar sensacions***Diumenge, 16 d'abril de 2023. Glòria Infantil***

Matinet i enjorn, mudats com margallons en típic “dress code” de dia de Glòria, tant fa que siga Major o Infantil, com no!

Missa en la parròquia de Santa Maria, on hui reben comunió els glorieters de les vint-i-huit filaes. Des de les portes de l'església pel Carrer del Carme fins al Teatre Principal, una caterva de gents, amb els seus murmuris entonen els sons d'aquest inici de primavera, només trencat pel soroll de les campanes. La imatge no pot ser més primaveral, un gavell de gent al solet esperant el glorieter.

Apareix acompanyat de la família i els amics més pròxims. Alejandro Canaleja Llopis desprén simpatia a dolls. I, en cercavila, és acompanyat per la Filà cap a Bisbe Orberà per a l'esmorzar. Una mica de xarradissa entre formatge fresc i coca en tomaca fan que ràpid siga l'hora de tornar a eixir tots i acompanyar-lo al Partidor. Traca i cercavila. Alejandro saluda i somriu; se li nota que està encantat. Moments eterns que ja no escaparan de la seua memòria.

Ja, al Partidor, arranca la Glòria Infantil i, amb aquest acte, el preàmbul de la trilogia alcoiana culmina. No n'hi ha entre els vint-i-huit glorieters, cap altre tan extravertit i cordial. Tot ell és somriure i simpatia que plena d'infantesa el cor de tots els festers i festeres Cids.

TEXTURA Relació entre les línies musicals***“Entraeta Oficial”***

El dia no ha acabat i encara queden emocions a percebre, moments a viure, música a sentir i muscles a encadellar. Encara queda energia, hem de donar-ho tot aquest diumenge d'abril.

Novament a les 23.10 h. de la nit i després del berenar-sopar a la Filà, sobretot per les hores, s'inicia la segona "entraeta". L'Entraeta Oficial per Sant Nicolau.

Queden els incombustibles, els voraços i aguerrits guerrers i guerreres Cids que no falten a la cita. Des de la Font Redona fins a la Plaça d'Espanya, sonen les nostres marxes, "Tino Herrera" i "El senyor del Benicadell" tornen a donar-se la mà i ens abracen acompanyant-nos cap a la recta final del pròleg fester.

HARMONIA. Els tons de la Festa

Dilluns, 17 d'abril de 2023. Processó del Trasllat

Encara no fa olor de cera, però les espelmes enaigüen Sant Tomàs. Cada vegada som més en aquest preludi dels actes religiosos en el qual es trasllada el Xicotet.

En la multitud s'intueixen els matisos, els tons de la Festa en insígnies i medalles. En aquests moments s'aprecia la unió dels veterans festers i festeres Cids que revelen als més joves un acte cada vegada més multitudinari i que se'ns fa curt en el seu recorregut. Un acte que ens uneix al poble i a la societat alcoiana, amb l'esperit religiós de les nostres festes patronals.

FORMA. Estructura de la composició musical

Divendres, 21 d'abril de 2023. Dia dels Músics

La vespra de festes ja son Festes. A les 19.00 h s'inicia la Festa del Pasdoble. El nostre Primer Tro, Juan José Quiñonero Oltra, ja està amb la banda d'Atzeneta al final del País Valencià. En aquest any d'aniversari, la banda, els nostres músics, sí que faran el camí cap a la Plaça d'Espanya. Un nou moment especial té lloc en aquest instant. A partir d'ara i

per sempre, un banderí commemoratiu amb el lema “Soci d’Honor” acompanyarà en les seues desfilades la bandera de la Unió Musical d’Atzeneta d’Albaida.

Vint-i-tres bandes de música desfilen davant el poble d’Alcoi, i són les últimes, les quatre bandes alcoianes. Acompanyant a la Unió Musical d’Alcoi, va la nostra il·lustre companya i festera Cid Silvia Gómez Maestro que, a més d’Assessora Musical de l’Associació de Sant Jordi, enguany ens honra dirigint l’himne de Festes 2023. Silvia, profundament emocionada, camina al costat de la banda, es deixa portar pel moment, i es veu feliç saludant el públic que l’aplaudeix i l’aclama. Molt pocs són els escollits amb l’honor de dirigir aquest himne ple d’història i tradició; marxa mora, en origen, transformada en himne que actualment tots els alcoians portem al cor.

Fosquejant, i ja a “La Bandeja”, davant de gent, autoritats i amb la batuta cedida pel xiquet Sant Jordiet, Nicolás Sánchez Linares, Silvia alça la mirada als músics de les vint-i-tres bandes i als milers d’alcoians i alcoianes que l’acompanyen. Al seu primer moviment, tots a una veu, inicien el cant a la primavera, a la vida, al renàixer de la Festa any rere any.

Nit de l’Olla

Ha donat inici la voràgine festerà. Multituds d’ací cap allà que, a partir d’aquest moment, ja van tard als actes programats o volten gaudint de cada instant que es viu al carrer.

El “sopar de l’olla” ens espera. A la porta de la Filà, en les escales, mocador roig per a tots, cullera de fusta i commemoració del 50 aniversari. Filà plena fins a dalt per a omplir la panxa. El més dur comença, tot just, en unes hores. Mentre uns participen en la tradicional “entraeta”, uns altres corren cap a les seues cases amb el plàtan, encara a la mà, per a tombar-se una miqueta. Quan demà obriguem els ulls, la primavera haurà vingut i durant tres dies la Festa haurà renascut.

RITME. Pols vital, tempo i velocitat***Dissabte, 22 d'abril de 2023. Dia de les Entrades***

La nit encara ens envolta quan el color i el soroll a xapetes colpint, comença a inundar els centrals carrers alcoians. L'enseny de la Creu al castell és hissada, un Avemaria i novament l'himne. Els nostres representants dianers preparats, aguerrius festers Cids amb experiència a l'esquena. Que no siguen novençans, no significa que no senten el cuquet de l'emoció, la responsabilitat i el goig a l'arrancà de Diana. Els primers compassos musicals comencen a omplir la plaça amb els Creuats i el Sargent Cristià comandant la Diana. Els segueixen Andalusos i Asturians. Després, nosaltres.

Les 6.01 h. Ja estem llestos. Vicente Jorge Serra, Francisco Pons, Jorge Vercet, Salva Medina, David Molina, Juan Antonio García, Rubén Santos, Jorge Peidro, Luis Canales, Juan Alberto Peidro i, al capdavant, arrancant, Rafael Valls. Juanjo dona el senyal i "El Fusteret" de Manuel Boscá Cerdà sona, de nou, a l'arrancà de Diana. Els nostres dianers desfilen feliços. Amb ells arranca la Trilogia, arranca el "dia de les Entrades", i les seues cares manifesten l'emoció i l'orgull de representar la nostra Filà.

Un nodrit grup de festers i festeres Cids acompanya l'esquadra dianera, no siga que es perden!

Tan sols una hora després arranca la "Diana del Carbonato". Segon tram de Diana compost per festeres Cids, arma al muscle. Aroa Mira, Celia Tárraga, Emma Pérez, Raquel Cortés, Mar Monllor, Mónica Guillém, Lucía Pérez, Patricia Pérez, María del Pilar Lozano, Lucía Lozano i davant elles, M^a del Mar Miró als compassos de "Mi Barcelona" de Julio Laporta Hellín. Emoció primària emplena de felicitat aquestes onze dones que desfilen i assaboreixen el moment baixant, cap avall, Sant Nicolauet. L'esforç, els assajos i el nus en l'estómac deixa

pas al goig, al plaer i a la satisfacció de desfilar pels carrers a la calor dels aplaudiments d'alcoians i visitants.

Després d'arribar a "La Bandeja", cal reposar forces, perquè queda molt dia per davant. Tornem a la Filà per a comentar la jugada; no deixa de ser un "kit-kat", en breu hem de tornar a demostrar al carrer del que els Cids són capaços. Asseguts davant el conill amb all que entre altres avituallaments el conserge ens ha preparat, entra en la Filà Silvia Gómez Maestro i tots els presents ens alcem de peus per ovacionar-la amb tot el respecte i admiració que li professem.

No podem demorar-nos molt, el Partidor ens espera. Una vegada dalt, el caos sembla apropiat-se dels presents i res més lluny de la realitat. Des del "Niágara" tot sembla desordre i desconcert, però a l'altura de la Carretera del Molinar, tot està més que disposat. La nostra Junta Directiva ha delegat en seny. S'inicia la desfílada de l'Entrada amb el Guió portat per Silvia Gómez Maestro i dos banderins. Darrere d'ell, el relleu d'Esquadra, els esquadrers del segon tram precedeixen la nostra esquadra oficial composta per Salvador Medina, Sergio Tortosa, Francisco Ortiz, José Copel, Jorge Almagro, Jorge Sanjuan, Cristian Garcia, Jordi Gisbert, José Luis Canales i Fernando Pérez. Davant d'ells, arranca Mauro Company. El bombo ve sonant des de dalt i quan l'esquadra està formada, tensa i expectant, els nostres músics de la banda d'Atzeneta fan sonar "Tino Herrera". Ningú com ells la fa sonar igual. Als seus sons, Mauro dansa la nostra esvelta arma davant els esquadrers, formant-los, ordenant-los i portant-los de camí a l'èxit amb l'ovació de tots els presents. Després de Mauro, Jorge Ruiz, amb la il·lusió i el fervor per la Festa que el caracteritza, farà el relleu al cap d'esquadra en l'última part de Sant Nicolau. Alternant "Tino Herrera", sona "Al Qambitur" per primera vegada en una Entrà, i els 60 músics, que ho son i estan amb nosaltres, no poden fer-ho millor.

Davant el "Calderón", els esquadrers del segon tram formen l'esquadra oficial. Pedro Mondejar, José Agulló, Patricio López, Salvador Pérez. Rafael Matarredona, Ovidio Pérez,

Javier Espinós, Pablo Verdú, Luis Hernández i Pablo Mercader, aquesta vegada regits per Juan Enrique Ruiz i Jorge Gisbert, bolquen davant el públic l'alegria de sentir-se Cids.

Després de l'esquadra: esquadres infantils, banderoles, festers i festeres de disseny complet, banderoles juvenils i cadets, i nostra Roponà. Enguany, com no, commemorativa. Davant d'un pentagrama que immortalitza la relació festera entre la Unió Musical d'Atzeneta d'Albaida i la Filà Cids, sona l'adaptació per a dolçaines i tabals de "Volgudes" de Francisco Valor, peça a la qual tant d'afecte tenim des de la nostra última capitania. Tancant la nostra Entrà, el cop, Juan José Ruiz Nadal, en la carrossa, ben orgullós de ser-ho.

En acabar, abraçades, felicitat pel treball ben fet i alguna llagrimeta. Ha eixit tot tal com estava previst. Ha quedat demostrat al poble d'Alcoi la gallardia, el valor i la bravesa dels festers i festeres Cids.

El merescut i multitudinari dinar és una festa. El cansament encara no s'acusa. Hi ha Cids encara per a una bona estona. La xaranga ens espera en Plaça de Dins, no hi ha dubte del caràcter Cid: *"Los Cides, los Cides, los Cides, los chicos más valientes, valientes, valientes, hacemos buen ambiente, ambiente, ambiente, soy Cid hasta la muerte, la muerte, la muerte, lololelele..."*

HARMONIA. Els tons de la Festa

Diumenge, 23 d'abril de 2023. Dia de Sant Jordi

Comença lluminós el diumenge. Més fresquet que ahir, sens dubte. Hui no sobren tant les malles i fins i tot la capa ens ve bé.

8.15 h. del matí i la Font Redona es cobreix de gris i roig. Acte obligat per uns pocs. Molts més som els espontanis. El nostre Sergent, Chimo, no dona l'abast repartint armes. L'acte, tradicionalment infantil, queda sufocat per una horda de guerrers i guerreres amb capa,

casc i tiara que parteixen cap a “La Bandeja”. Dotze esquadres, ni més ni menys, desfilen als compassos dels alegres pasdobles “Chordiet” de Gregorio Casasempere i “Primavera” d'Antonio Gisbert.

Una vegada ja més calentets, només queda omplir la panxa. El dia del patró ho mereix. La Filà està plena a curull. És clar que els Cids no ens en perdem una. I, per cert, que bé senten els ous fregits, les llonganisses i les botifarres a les 10 del matí! Es nota que ahir va haver-hi desgast.

Tanmateix, tampoc ho podem fer molt llarg, sense quasi temps de xafardejar sobre els càrrecs d'enguany, les esquadres i de fer-los algun “tratge” amb alguna “repuntaeta” sense fil, toca eixir corrents. La processó de la Relíquia ja comença i, com a festers i festeres compromesos, cal veure el “tratge” que porta el xiquet Sant Jordiet.

La nostra companya Isabel Bonilla és l'encarregada de portar el Guió de la Filà i representar-nos en aquesta Processó.

Després de la missa té lloc el nostre tradicional “Homenatge al Fester Veterà”. Enguany, al costat del Centre Comercial Alçamora, els festers Cids acudeixen en tropell. En aquest entranyable acte intern acompanyem els qui en tenen ofici. Javier Vilaplana Belda i Juan José Ruiz Nadal en són els dos membres, retirats ja d'alguns combats, que mereixen el nostre profund respecte i que hui són els homenatjats. Trajectòria la de tots dos molt destacable, de màxim compromís amb l'entitat festera, són il·lustres membres d'aquesta gran Filà que és gran per persones com ells. L'acte és presentat pel nostre secretari Arnaldo Dueñas, i culmina mentre sonen els compassos de “Zoraidamir” de José Pérez Vilaplana. Juanjo, el Primer Tro, imposa les insígnies que els reconeixen per la determinació en la seua labor i materialitza una distinció més que merescuda. Mentrestant, Mario Valls, el nostre Darrer Tro, fa lliurament a les dones dels homenatjats en reconeixement a la seua labor, en un altre moment històric i social però igualment important, al costat dels seus marits.

Un element ens crida l'atenció sobre el cap de Javier Vilaplana. Un birret rescatat de l'oblit; el primer bonet, anterior al verd, aquestes festes renascut, i que allà per la meitat dels seixanta del passat segle, va cobrir els caps dels escassos membres d'aleshores, hui gran Filà Cids.

Una vegada conclòs l'acte i, en multitudinària cercavila, tornem a la nostra seu a gaudir de l'esplai característic del Dinar de Sant Jordi. A aquestes hores de la vesprada, el goig i l'alegria de la celebració de les nostres festes desborda. Queda energia mentre la panxa estiga plena i a les postres tot és alegria, diversió i conya. Els espontanis i les espontànies ja es llueixen, i fins la nostra companya Silvia s'arranca de nou sobre una cadira a manera de podi i ens dirigeix per entonar novament l'himne de festes, potser no tant amb les nostres millors veus, sinó més bé el que en queda.

L'últim acte oficial del dia ens espera. Sota una calor sufocant i tòrrida, poc pròpia del mes d'abril, acabem, obligats uns, voluntaris altres, reballats pel pàrquing de la Placeta Verge Maria, esperant l'eixida en processó. La comitiva Cid, encapçalada per Sergio Tortosa, obri la nostra intervenció en la Processó General amb el Guió. I, en perfecta ordenació, ens mostrem en acte de fe i compromís amb el patró en el seu dia gran.

No conclou encara aquest vint-i-tres d'abril. Després del sopar, La Retreta. Sobre carrosses i xaranga, els més joves, que d'aquests, en tenim uns quants, amb energia aclaparadora, participen en aquest acte informal i multitudinari i deixen, una vegada més, el llistó ben alt.

MELODIA. *Les notes, l'ànima de la Festa*

Dilluns, 24 d'abril de 2023. “Dia de l'Alardo”

Tercer dia de la trilogia. Última jornada en la qual, ho acabarem de donar tot.

En comparació als dies precedents, pocs membres esmorzant. Després de dos dies intensos, hui té lloc la gran batalla.

10.20 h En cercavila, fins a l'església de Sant Jordi només, perquè els vítols de l'Ambaixada sobre el castell ja se senten. Mentrestant, Creuats i Alcodians ocupen el castell i el genet Ligeró sol·licita la rendició de la plaça, però contra tot pronòstic, i amb el sol propòsit de "*defensar la fe de Jesucrist*", dona inici l'Alardo. Cinquanta-huit festers i festeres Cids darrere del castell esperen iniciar les descàrregues. Algunes festeres neòfites, amb el nus en l'estómac, temperen nervis sota guants, cascs i caputxes. Els més experimentats i entrenats les instrueixen amb paciència i comprensió, mentre ens posicionem, a tort i a dret del nostre costat del castell, per a encarar Sant Llorenç a la caça de l'Alferes Mudèjar, i acabar retrocedint i perdent el fortí.

El recorregut és música, cadència i soroll; és una explosió literal dels sentits. La pólvora impregna la pell, el "tratge" Cid i l'ànima. La música iniciada per la trompeta i el tambor, seguida pels trons, construeix la melodia del matí. L'entrada de nou en "La Bandeja" és apoteòsica i sota la instrucció de Javier Ruiz, un soroll uníson i eixordador ens converteix en un únic ser. Lliurada "La Plaça", només queda acabar la pólvora de les cantimplores. Uns pocs passos més i davant nostre, la Torre Na Valora ens espera. La bellesa de les seues parets nues d'argamassa contrasta amb el Pont de Sant Jordi i el barranc que dona al riu. El fum dels trons ens abriga i el matí ja està fet.

De tornada a la Filà, hi ha les anècdotes i els relats d'un sec i assolellat matí que ens ha empastat la boca. La cervesa gelada és quasi una urgència i és necessari recuperar energies. El castell ha de tornar a ser cristià.

El dinar se'ns fa breu, el putxero de només arròs, a alguns se'ls ha quedat curt mentre que a uns altres, els ha semblat perfecte.

17.30 h De nou els hàbils guerrers i guerreres Cids tornen a la càrrega. Cal reprendre la ciutat. Petos, guants, cantimplores i cascs... Només en quedem trenta-dos, però en serem suficients!

Després de l'Encaro al Parterre, eixim cap a la Plaça d'Espanya. Ara Mario Valls ens dirigeix, i de nou la cadència sonora es converteix en música. Cal donar el que queda, donar el tot i la resta. Els minuts s'acaben i amb la reconquesta del castell arribarà Sant Jordiet i s'emportarà les Festes d'aquest 2023.

Un últim acte oficiós tanca la trilogia. La nostra ja tradicional "Entraeta Carros de Fuego". Esperada i aclamada després d'Els Soparets, enguany ha sigut més multitudinària que mai. Centenars de joves, i no tan joves, van tenyir amb tovallons de paper Sant Nicolau, saltant i proclamant al Cid i el van acomiadar així, fent de reclam a les esperades Festes 2024.

Aquest ha sigut un any d'unió, comunió i commemoració en el qual la música ha sigut i continua sent una prolongació de la nostra entitat festera. Només ha sigut el coneixement i reconeixement, que no és poc, de dues entitats que s'entenen, s'acompanyen i es complementen en aquest món, el de les Festes de Moros i Cristians. Per molts anys!

El final ha arribat, però només és un nou principi. Experiències, moments viscuts, alegries i anhels recompensats que ens han unit, ens uneixen i ens uniran a la resta de festers i festeres Cids.

Aquesta gran família triada és un regal, una joia viva i un llegat.

Visca Alcoi, Visca Sant Jordi, Visca Els Cids!

Arantxa Pérez Grau